

HEROICO

Direcció i guió: David Zonana **País:** Mèxic **Durada:** 88 min **Any:** 2023
Gènere: Drama, basat en fets reals **Interpretació:** Santiago Sandoval
Carbajal, Fernando Cuautle, Esteban Caicedo **Música:** Erik Clauss
Fotografia: Carolina Costa **Distribuïdora:** Adso Films **Estrena a Espanya:**
24/11/2023
No recomanada per a menors de 18 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

El Luis, un jove de 18 anys amb arrels indígenes, ingressa a l'Heroic Col·legi Militar amb l'esperança d'assegurar-se un futur millor. Allí es troba amb un sistema rígid i institucionalment violent dissenyat per convertir-lo en un soldat perfecte. (Sensacine)

CRÍTICA

Imperativa. Amb la voluntat i la força d'una crítica aclaparadora cap a l'abús i el cinisme del poder. La segona pel·lícula del cineasta mexicà David Zonana és el resultat d'una investigació prèvia, documental i també de camp, sobre la violència dins de les forces armades. En concret dins dels col·legis militars de Mèxic Zonana afirma que la major part d'escenes que s'encadenen a **Heroico** van néixer dels testimonis reals d'excadets. Amb alguns dels successos relatats pels joves que el cineasta va entrevistar, i no amb els casos més durs, Zonana ha embastat la carcassa d'un guió precís que posa en escena amb gran càrrega simbòlica un món salvatgement monstruós.

Lluny de caure en el retrat previsible o pamfletari, la pel·lícula de Zonana vola més enllà dels clics per retratar unes forces de l'ordre corruptes que ho podrien tot al seu voltant. Així ho fan amb el mateix Luis: el protagonista de divuit anys que es veu obligat a allistar-se, i més tard a no poder desertar, a causa del tractament que necessita la malaltia de la seva mare (que només amb l'assegurança militar pot costejar). I és que la diferència de classes és un altre dels punts forts que el film recorre mentre barreja, per altra banda, el dia a dia amb els cada vegada més recurrents malsons del Luis. Aquests, que augmenten en ambigüitat i pols cinematogràfic ferm segons avancen els abusos que el jove pateix per part del sergent al comandament, acaben confonent-se amb la realitat. Especialment la segona meitat de la cinta mereixeria una anàlisi fílmica detallada que donaria fe de la profunda crítica de Zonana també cap a l'estat mexicà i cap a les mateixes arrels del país. Crítica, també és cert, extrapolable a nivell universal.

A **Heroico** sorprèn la cruïlla entre un deliberat *feísmo* de la fotografia, que parla de la duresa de la història relatada, i un estilitzat ús de l'enquadrament, que col·loca els cadets gairebé sempre en un espectacular entorn de ruïnes asteques: la joventut alienada pel poder marxant sobre les restes dels sanguinaris ecos de la història. En una altra línia, també crida l'atenció la relació del jove Luis amb les poques dones que apareixen a la cinta. Però això mereixeria capítol a part.

Això de Zonana és un cúmul d'arestes i bones decisions en forma de dit acusador d'una violència brutal. La pel·lícula es revela com un assaig que alerta sobre la instrumentalització tan perillosa que fa el poder de la masculinitat mal entesa, així com de la societat amb menys recursos.

Raquel Loredo – caimanediciones.es